



Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXIII. De profectione ipsius cum tremore Iulinam, & quomodo illic
vapulauerint omnes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

derat, ipsique famuli dolore ac tardio affecti iam abire, illamque dimittere vellent, soluta illa, repente corruit, sottemque animam in ignem Tartareum efflauit: quam leu antes in vehiculum: En, inquiunt, qualem de agro manipulum die Dominicico reportamus.

Quod factum ubi, perferente fama, passim vulgatum est; (nam famuli statim ad Ecclesiam currentes, baptismum postulant, stupidi, que viderant, referentes) & credentibus quidem fides austera est ex miraculo; non credentes autem, & si qui adhuc blasphemari remanserant, ad credendum, ex persona mulieris, eruditae sunt: Dies autem Dominicus & alia solennitates reuerentius obseruari coeperunt, nos quoque ipsos, & omnem doctrinam nostram, præcipue autem Episcopum, amplius reuereriti sunt.

*De profectione ipsius cum tremore Iulinam,
Et quomodo illic vapulauerint.*

C A P V T X X I I .



Xpletis autem illic fermè quinquaginta diebus, acceptis à Duce legatis & conductoribus, de ipso loco ciuibus, Domizlao videlicet & filio eius, viiris honoratis, per lacus ac refusiones marinas Iulinam veci sumus nauigio. Est autem ciuitas hæc magna & fortis, hominesque illius loci crudeles erant & barbari. Cum autem propinquassemus ciuitati, conductores nostri hæc, pauere, atque inter se mussitare coeperunt; quod intelligens Episcopus: quid est, inquit, quod ad inuicem confertis? At illi: Timemus, inquiunt, Pater, tibi actuis. Populus iste durus semper ac indomitus fuit. Si ergò placet tibi, applicemus, & moram in litore usque ad crepusculum noctis faciamus, ne forte, ciuitatem manifestò ingrediendo tumultum populi super nos suscitemus. In singulis autem ciuitatibus Dux palatium habebat & curtim cum ædibus, ad quam si quis confugisset, lex talis erat, ut quolibet hoste persequente, securus ibi

*Immissus in
palatio Duci.*

con-

consisteret & illæsus. Dixerunt ergo; si per noctem ad Ducis
tecta intramus, freti securitate, paulatim citius conueniendo,
negotiumque nostrum illis pedentim insinuando, melius
fortasse proficiemus.

Placuit consilium: & cum dies abscessisset tecti umbra no-
tis, curtis & mœnia Ducis inuasimus, illis ignorantibus. In
cavum verò vbi nos viderunt, & quinam essemus & ynde,
& quare venerimus, maligni homines scrutati sunt: primò
quidem moueri, ac sensim turbari, currere ac discurrere, vide-
re nos iterumque videre, & alii aliis nuntiare. Postremò verò
insano furore correpti, magno tumultu securibus & gladiis,
aliisque telis armati, sine villa reverentia in ipsam Ducis cur-
tem irrumptentes, mortem nobis sine villa retractatione, nisi
quantotius de Curti & de ipsa ciuitate fugeremus, commina-
bantur.

Erat autem in ipsa Curti ædificium quoddam fortissimum,
trabibus & tabulis ingentibus compactum, quod stibam, vel
pyrale vocant, in quod scrinia & clitellas & Capellam Episcopi,
& pecuniam, & quæque preciosa de naui portaueramus. quin
& propter impetum furentis populi cum Episcopo Clerici o-
mnes illuc confugerant. Ego autem eo tempore magna febri
tenebar in alia domo iacens & agrotans; ultra vires tamen,
audito strepitu & clamore bacchantium, de strato erectus, ad
ostium domus constitui: & ecce, omnia plena hominum tela &
arma portantium. Vociferabantur autem & clamabant, exi-
te nos compellentes. Sed moram nobis facientibus, quasi à
furore illi essent cessaturi; magis eorum exarsit insanitia, facto-
que impetu; * stibam aggrediuntur & dissipant; tectoq; pri-
mū, dein parietibus, disiectis & excisis.

Tunc verò Episcopus ad coronam Passionis se invitari
sperans, nobis aliis trepidantibus, quibusdam etiam præ pa-
vore lacrymantibus, ille spiritu iucundo & hilari vultu stabat
intrepidus, optans & gliscens, ut vel vnum i&cum aut vulnus in
nomine Iesu accipere dignus habeatur. Paulitus verò & Le-
gati, videntes, quia verè insaniunt omnes; & quia illuc moram
tacere deterius est, in medium populi exilentes, validissimo

k 2. clamo-

*Ialinenium in
S. Othonem &
comite; impe-
tus.*

Febris Sofridi.

Furore populi.

** Stiba, vox
Germanica.*

*Legatorum ad
furentem po-
pulum oratio.*

clamore, ac si & ipsi furerent, extensis manibus silentium fieri postulabant, quibus ad modicum sedatis, illi continuo prosecuti, quid hoc est, inquiunt? & causam totam in semetipsos transferentes; si nos, aiunt, hic in Curia Domini nostri Ducis pacificè consistere non sinitis, saltem pacifice hinc exire permittite. quid furitis in nos? quem laesimus ex vobis?

*Responso Iuli-
nensem.*

At illi; Pastorem, inquiunt, illum Episcopum & ceteros cum eo Christianos, Deos nostros blasphemantes, interficere venimus: sed si eos seruare vultis, ecce damus locum, citò eos extra ciuitatem deducite; plateæ autem ciuitatis palustres erant & lutoſe & pontes exstrati, & tabulæ vndiq; positæ propter lutum. Arripiens ergo Paulitius per manum trahere coepit Episcopum, & deducere, adhortans modestè, vt, si posset, properantius iret,

*Virtus Pauli-
si.*

Vt autem per medium Urbem nos omnes non impetrabitis passibus extra curtum usque ad pontes deuenimus; ecce quidam de turba vir barbarus & fortis, librata, quam gestabat, ingenti phalanga, vasto istu caput ferire nisus est, translucentis Episcopi: sed ille auertens caput, humero istum suscepit, eodemque geminante, cominus, & alio eminus in eum iacente contum, inter manus Pauliti & Hiltani sacerdotis ducentium illum à ponte in lutum prostravit Otto noster. Paulitius verò & animo & corpore ibi se vim exhibens, iacentem Episcopum, nec propter imminentia tela deseruit, sed proprij corporis obiectu crebras percussionses excipiens, inque cœnum à ponte inguine tenus descendens, subleuabat de luto prostratum: similiter & alij Sacerdotes Clerici, dum protegunt illum, & iacenti manus porrigit, fustibus & contis iuxta suum Pontificem in nomine Iesu vapulauerunt. Tandem multo discrimine ponte arrepto, rursum ire & abire coepimus extra ciuitatem; illique à prudentioribus ciuitatis sedati cessauerunt à nobis, abeentes ergo trans lacum, disiecto ponte à tergo nostro, ut iterum impetum super nos facerent, in campo inter areas & loca horreorum decumbendo respirauimus, viden-

ccc

res & dinumerantes socios; & quia nullus defuit, Deum benedicentes.

Timo. Hic primum, hic audio quoddam veri Apostolae indicium, plagas videlicet & liuores, sicut scriptum est: *Ibant Apostoli gaudentes à conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt ador. 3.* pro nomine IESU contumeliam pati. Sed dic, obsecro, mihi Apostole, num in aliquo particeps fuisti huius Apostolicæ benedictionis?

Seruidus: Me miserum, infirmitate mea conspectâ, talibus bonis me indignum ipsi iudicauere pagani. Puduit tamen, ut verum fatear, aliis de suis portionibus postea satis iucundè gloriantibus, me nihil ibi accepisse.

Timo. Consolare, inquit; si quid minus, circa te in illo capitulo auctum est, in nostro poterit impleri. Sed perge ad cetera, & qualiter in tam dura terra Euangelij radix tandem conualuerit, explicato.

Quomodo post vapulationem prudentiores de rebus fidei consilium habuerint cum Episcopo.

C A P V T X X I V .

Dicitur Ostquam nos respirauimus, & illi desierant; Oto- *sefridus.*
to beatissimus; Pro dolor, inquit, bona spe cassati sumus. palma in manibus erat: vos eam (DEVS vobis ignorat filij & fratres) extorsistis de manibus nostris. Vix omnes ictus illi unius passioni sufficerent. Sed, dum omnes ad coronam profiliuntur, nec unum peruenire dimisisti. Cui Paulitius; Satu, inquit, Domine, nobis visus es accepisse. Parum, inquit ille; quia voto minus. Tua quoque caritatem ex parte magna surripuit benedictio nem. Hoc autem dixit de ictibus, quos ille intercepit. Constat tamen Episcopum tribus plagis vapulasse.

Mansimus ergo per dies quindecim trans stagnum, quod cingebat ciuitatem, exspectantes, si forte meliori animo fie-

k 3° rent.